

Kazimierz Jastrzębski

„Sztërë cządë roku”

1. Mò rok nasz sztërë cządë,
Z nich kòzdi swòje znanczi.
Mò swój pòczątk, i kùnc mò,
I zwie sã téż jinaczi.
Ref. A kòzdi cząd je wòżny
I kòzdi je pòtrzebny.
Jak bez nich rok bë wëzdrzół?
I jaczi bë bëł biédny!

2. Cząd pierszi, biôłò zëma,
Co z mrozã, sniegã trzimò.
Niã stòri rok sã kùnczi,
A nowi roczk zaczinò.
Ref. A kòzdi cząd je wòżny...

3. Pò zëmie zymk przëchòdzy,
Ze sobã zeleń niese.
Nòtërã bùdzy z spikù
W ògrodzë, parkù, lese.
Ref. A kòzdi cząd je wòżny...

4. Pòtemù ciepłé lato
Wëzlòcò zbòżim pòla.
Le chutkò dosc sã kùnczi,
I to je jegò fela.
Ref. A kòzdi cząd je wòżny...

5. Cząd slédny, brunò jesień,
Co pòchnie jak brót chleba.
A za nią chłód nadcygnie,
I znòwu przijndze zëma.
Ref. A kòzdi cząd je wòżny...

„Cztery pory roku”

1. Ma rok nasz cztery pory,
Z nich każda swoje cechy.
Ma swój początek, i ma koniec,
I nazywa się też inaczej.
Ref. A każda pora jest ważna
I każda jest potrzebna.
Jak bez nich rok by wyglądał?
I jaki by był biedny!

2. Pora pierwsza, biała zima,
Związana z mrozem, śniegiem.
Niã stary rok się kończy,
A nowy roczek zaczyna.
Ref. A każda pora jest ważna...

3. Po zimie wiosna przychodzi,
Ze sobã zieleń niesie.
Naturę budzi ze snu,
W ogrodzie, parku, lesie.
Ref. A każda pora jest ważna...

4. Następnie ciepłe lato,
Wyzłaca zbożem pola.
Lecz szybko dość się kończy,
I to jest jego wadą.
Ref. A każda pora jest ważna...

5. Pora ostatnia, brązowa jesień,
Która pachnie jak bochen chleba.
A z nią chłód nadciągnie,
I znowu przyjdzie zima.
Ref. A każda pora jest ważna...